

Γιὰ μὲ κρατῶ τὰ στέφανα καὶ τὰς χρυσὰς σημαίας...
ὁ Τσάρσος ἐπὶ τὴν Λιβάνειαν ἐκπνέει τῆς Κριμαίας.

κί' ὁ Τρικοῦνης 'στὸν λαίμῳ του τὸν κουδουναρο κρημῷ
ὡς σημεῖον νείας ρώμης καὶ δυνάμειος κί' ἄλλης,
καὶ βροντῶντας τάχα τοῦχα
τὴν κουφὴ φωνάζει στρουγγα.

Κί' ὅσοι στίκονται ἀπ' ἔξω μὲ στομάχι νηστικόν
βλέπουσι τοῦτο τὸ κουδουνὸ ἀκριτὰ σημαντικόν,
καὶ συσκιπτοῦνται καὶ λίνε μὲ ζυσιοματὰ τῆς μοῦρας :
ἀγὰ νὰ φέρῃ ὁ Βουδούρης
τίποτε σπάνιον κουδουνὸ ἀπὸ μίε' ἀπ' τὸ Παρίσι
φαίνεται τὴν Προεδρεία πῶς κί' ἄριστος δὲν θ' ἀφήσῃ.

Τίτομα κί' ἄλλα λυπημένως κάθε Τελλίγλας 'μυλιῖ
κί' ἡ κουδουνα τοῦ Βουδούρη σχολιάζεται πολὺ,
καὶ αἰσιτὸς καὶ κοροῦμένος τὴν βροντὴν ὁ κύρ Βχοίλης
μὲς 'στὸν νηστικὸν ταῦτι
καὶ τοῦ λίν πῶς σάν κί' αὐτὴ
δὲν κτυποῦσαν κί' ἡ καμπάνια τῆς ἀργαίας Κορνιθίλλης.

Διάφορα πολιτικὰ παρὰπολὸ σημαντικὰ.

Τὰ σκορπισμένα πρόβατα μετροῦνται κάθε στάνης
καὶ δὲο ξαδύλημ 'μᾶλλον, Χαρίλαος καὶ Γιάννης.
Πῶ ἰ πῶ ! δοντῶν τριζήματα κί' ἀλλαγμοὶ καὶ ὀρθοὶ !...
πικαστῆκαν τοῦ Μισολογγίου εἰ εἰς Μανδραῖνον,
καὶ τώρα παρατρώγονται σάν σκύλος μὲ τὴν γάτα
κί' ὅπως ὁ μίγας Λῆ-Χοῦ Τσῶχα μετὰ τοῦ Γιμμάγατα.

Αὐτὸς ὁ νέος πόλεμος δὲν εἶναι χωρατὰ
κί' ἐγὼ τὸ μαλλοτραβήγμα κατὰκαρὰ τὸ πέρνω...
τί κάνεις ; ὁ Χαρίλαος τὸν Γιάννην του 'ρωτῷ
κί' ὁ Γιάννης δίχως νὰ τὸν 'ῶρ κοικίε, τοῦ λείε, σπέρνω,
καὶ τὰ ξαδύλημα πᾶρ καὶ κίον μωλλόνου - μωμένα ! -
κί' ὁ τελειπῆς ὁ Βχοίλης θὰ τᾶβῃ μαλλωμένα.

Τοῦ Χαρίλαου ὄθυμωσι ἡ χροτασμένη στάνη
γι' αὐτὸν τὸν ἀἰκο καυγῆ καὶ λείε γιὰ τὸν Γιάννην

πώς έκαμε όργηγορα κι' αυτός περπατήσά
και τής ίσχυάς έξήλασε του Φαρμά δαμάλει,
μά 'γύρισε κι' ό Θωδωρή; από τήν Κρησιόχ
πολλού; άκούει μι Βάρνη βατάζων υπό μάλης.

Γιά τού; Κορρού; βρακαρίται σπουδαίος σπειρινάτος,
άνοιγ' ή τύχη καθένου; Κορρήτι άμίζα,
κι' ένας Αλλά χη; έρθου του Τσαρού κοτσονάτος;
και τούγιαν υποδοχάς από τόν Μιτζαξ.

Ό τών Νκυτικών Ύπουργός; σ'τόν έρωτα μουσικέι
και μέ του; άτμοδρόμονας ό στόλος άνθρακίται,
έν όμας λείφουν κάρβουν κι' ό Μπουμπουλης ασάτιση
τόν Τσαρό μόνο μι πανιά θά τόν πρόπαντήση.

Και μέσα σ'τόν Όκτώβριον μας έσκασε ή έσση
κι' ό Βασιλεύς εις τού; Κορρού; τού Τσαρού προπορεύεται,
κι' οι μάγειροι του Πλακίτρου έπήγαν σ'τό Τριετίσι
κι' είπαν καμπόσι νητιτικο πώς κάτι μαγειρεύεται.

Φασουλής και Περικλήτος, ό καθένας νέτος σάτος.

Φ.—Λαίπον τά ξέρεις, Περικλή... έν έρχεται ό Τσαρός
κι' άνοίξε τό Ρωμάλικο τό στόμα του σάν γλώσσα
κι' πη! πώ! κακό πού τόπχε ό καθέ Κερκαριαί!

Φ.—Ό Τσαρός λίγουν κατ' αυτός πώς; άφένει Βρωίω;
κι' ές εύχρηώμεν σ'τόν Θών μι άκαρια και πόνους
νά κόψη τής ήμέρας σου νά του τή; δίνη χρόνους.

Π.—Κρίμα τούτουσ άγαθό; Μνάρχη; νά χθθή,
πού σάν και τούτον όμας; σκαίνω τά βρεθή.

Φ.—Κρίμα, καυλίνε Περικλή, τά κρήνη τά κινούρηκ,
κρίμα και σ'τού Κουβρίνου μας τής έπιπασμένη φούρσι.
Ώ; κι' εις αυτό τζαναμπετί...

Π.—Κακό πού μας εύρησε!...

Φ.—Εις έξοδα σηκνικητι κι' ό Βασιλεύς; έμπήκε
και έν λυπήθη; έπιπλα Βασιλικά νά πάρη
τήν έκαυλιν του Μον Ρεκό μ' αυτά τά μοικιλάρη.

Και μι τόν Τσαρόν ήλπίζα πώς όπωσούν θά όράσωμα,
δει για κάμποσο καιρό θά λάμπωμα σ'την πάστρη
και μι τού; Ρόσους; μαχ' χαρ' έρίτος θά παράσωμα,
άλλά του Τσαρού οι γιχτροί μας έκαμαν χλιδαstra.

Π.—Ποιά ώρα του; Κορρητας μας θά του; κρηγορήτη;

Φ.—Κι' ό Βασιλεύς; έβίωστικη σ'τό κράτος νά γυρίση
έν' ήμπορούσι, Περικλή, πού σάν γαζός γελφε.

έν τούτους έν μας τούγινη του Τσαρού ό μπελάς,
εις τήν Δανία νάμνε κανένα μήν' άκούη

χωρίς νά πάθουν τίποτα οι καθεστώς; νόμοι.

Π.—Άμι μι έν συλλογί;σαι και λίγο τόν Σωιτήρη;

Φ.—Πάντοτα μι σκληρότητα μας κατατρέξ; ή μοιρα.
άκούνυ ν' άνθίσουν τά κλαρή κι' ό πάγος έν τάρνι,
κάνει κι' ό Τσαρός; σ'τού; Κορρού; έρίτος; ν' έρίβαρη,
άλλ' όμας; σ'την Διδάσκων του Λέν υ άπομνήη

κι' ήμεις έκανυλιγουμε τόν άνωρο καυδάρ.

Π.—Άλήθεια, τύχη βάσκανος μας κινηθή μι πια.
Φ.—Πάντα, καμπίνε Περικλή, μέσ' κόβωμα μέσ' τού γλωσσ,
και τού Κουβρίνου τό μαλάκ κονταίνι νά ετουήρη.

πού τότα προτοιμάζε γι' αυτόν τόν μουσικήρη,
κι' Άπτονυμιν μουτιχη έφρίνιτε νά κήρη
μι γενιάς φιύτικη και φυντικη παρούκα,
κι' όλου; του; ντόπιου; ήλιε άκρηκού; νά πιάρη,
πού θάρρηγαν για χωρικά κριμαί πρακτρούκα.

Π.—Τι νά πώ; βρι Φαρουλή... σάν μούλινα κανεί
πώς τόν γιμνάσι; σ'τού; Κορρού; ό Τσαρός θά καθίση,
ίνωμια πώς; έρχεται κινάνας συγγενή

κι' όλγα; σ'την άνάγη μας πώς; θά μας; βοηθήση.

Φ.—Άλλά κι' έγώ; σ'την έλαψιν όνειρου φλογερού
θαρρούκα φίλος μου στανός πώς; είναι προ καιρου,
θαρρούκα πώς; τόν γιγώσιμα εις άγνωστο Παλάτι,

πώς; κέπου συσεφάγμα ξερ' ψωμί κι' άλάτι,
πώς; συγγενέων προ πολλού και οίπόθι μας; κι' ή πλάνας μας

κι' εις; είναι ήλιο; στίγιωναν τά ρούχα των; ή μάννας μας.

Έλεγα πώς; σ'την Κίρκυρα Ρωμάλικα θά ήρ,
δει τό τάσι; κάποτε θά π'ίναμα μαζί,

δει συγχ' τής άμάρρη; κι' άστρακτραεις ήμέρας
ό Τσαρός; θά σερήνι; μ' ήμεις; άδαμπατοίτα,

και καθ' βροζού τακτικα θά κ'ναμα βεγγίρης
και γι' άλλους; Αύτοκράτορας; θά σ'τρώνωμα πετοίτα.

Όταν; ει; πάλι; ήθελε; ν' άλλαξη τόν άέρα
ήλεγα και; σ'τό Φάλτρο; πώς; θάλθη; μέν; ήμέρα,

κι' έσκαπυ;α, χωρίς; λεπτό; ποτί; μου; νά; ζητήσω,
τό; σπής; μου; τ'; άπλήρωτο; του; Τσαρού; νά; χρισώ,

κι' ήκει; πολλά; θά; λ'ίγαμα; για; τά; παλμά; μας; χρίνιχ;
και; κάστονα; θά; ψήναμα; τής; Γούβας; και; μακρόνια;

και; κούσουρα; θά; κάιγαμα; σ'τη; σόμπα; τής; γωνιάς;
και; για; τό; νοίκι; του; σπηι;ρού; ποτί; έν; θά; μαλλώνωμα;

κι' όλο; τόν; ντοματ'όμο; της; φρενιής; χρονιάς;
εί; μέ; ταράστα; Περικλή, μ' ήμειν; όν; τά; πάλωναμα;

Πλήν; ου; ! τά; πάντα; μάταμα; και; μόνον; ένα; Χάρος;
μέ; ήλοιο; και; περιπαίμα; σ'τό; τίλος; μας; δικταίρε;...

αυτήν; τήν; ώρα; έμαθα; πώς; έψιχη; ό; Τσαρός;
κι' ό; θάνατος; παντοίωτο; τόν; πέρι; μουσαφίρη.

Π.—Κλάψι; νά; κλάψω; γερού;... τά; χωρατά; τάρνι;
κι' ει; τής; μεγάλης; λύπη; μου; σηλήρη; έν; σου; έννο.

Καί; καμπόσι;α; ποικιλιάς, μα; άλλους; λόγους; άγγελιάς.

Ό; Βλαχίνους, πού; ποτί; έν; γράφι; κουτουρού;
κι' είναι; γνωτός; Κεθγιητής; σ'την; Πόλι; ποτί; καιρού;

μετά; μαγαλών; μελετών; και; πόγθω; άκαμάτων;
ικίδι; άπανθίσιαμα; Έλληνικων; Γραμματιών;

Εις; τού; Γεράδους; τήν; σειράν; εύρίσκεται; τών; τόμων,
είκοσι;τρια; νούμερα; σ'τού; Μαχρούη; τόν; όρμου.

Υποδηματοποιέον; Ιατρική; θαυμαστόν;
άντικρον; εις; τού; Κρίνου; τό; μεγάλο; Φαρμακείον;

εις; τόν; όρμου; του; Αϊόλου; για; τήν; τύχη; του; γνωστόν,
συγκηρόνον; πένον; κόπρον; άνδρόνον; και; φυσιατρίον;

Τι; σιβάβλα; τή; σαφάρ; ει; περιήμα; λουστάρη;
τρίενα; νά; όδη; χερ; σταμάτητα; και; φρήμα;

Έγώ;τας; εξεώθησαν; με; σπρίγος; οίτιρηγίς;
Στοιχί; τής; Έλληνιχ; τής; Γραμματολογίας;

Έργη; Θεοιδότου; με; ήλικου; πλουσιου;
Κεθγιη; της; διακριχ; του; πρώτου; Γυμνασιου;